Thesis Title A Comparison of Serum Chondroitin Sulfate Epitope Level

Between Normal Horses and Horses with Arthritis,

Osteochondral (Chip) Fracture or Osteoarthritis

Author Miss Siriwan Tungyuenyong

Degree Master of Science (Health Sciences)

Thesis Advisor Asst. Prof. Dr. Siriwan Ong-chai Chairperson

Assoc. Prof. Dr. Prachya Kongtawelert Member

Asst. Prof. Dr. Pawin Padungtod Member

ABSTRACT

The purposes of this study was to compare the level of chondroitin sulfate epitope (WF6 epitope) in serum between normal horses and horses with arthritis, osteochondral (chip) fracture (OC) or osteoarthritis (OA) and to compare the level of chondroitin sulfate epitope (WF6 epitope) in serum of horses with osteochondral (chip) fracture prior to and after treatment by arthroscopic surgery. Serum samples were collected from horses age 2 to 9 years old in Chiang Mai, Nakornratchasima, Saraburi and Khonkhaen. Fifty clinically normal horses, 6 horses with arthritis, 12 horses with OC and 24 horses with OA were used. Laboratory tests included complete blood count, blood chemistry. Concentrations of WF6 epitope were measured by competitive inhibition ELISA. The results showed that horses with arthritis, OC or OA had significantly lower median serum WF6 epitope concentration than clinically normal horses (\mathcal{P} <0.05) controlling for age and breed. There was significant relationship between WF6 epitope

concentration and disease or working status (ρ <0.05). The comparison of serum WF6 epitope concentration in horse with OC prior to and after treatment by arthroscopic surgery showed gradual increased after treatment from week 4, 8 to 12. The results from this study demonstrated that the level of serum chondroitin sulfate was associated with joint disease. Therefore, WF6 epitope may be used as a biological marker to indicate articular cartilage degradation and used for diagnosis or monitoring of treatment in equine joint disease.

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบระดับคอนดรอยตินซัลเฟตอิพิโทปใน ซีรั่มของม้าปกติกับม้าที่มีภาวะข้ออักเสบ ภาวะกระดูก และกระดูกอ่อนแตกเป็นชิ้น หรือภาวะข้อเสื่อม

ผู้เขียน

นางสาวศิริวรรณ ตั้งยืนยง

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สุขภาพ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร. ศิริวรรณ องค์ไชย รศ.ดร. ปรัชญา คงทวีเลิศ ผศ.ดร. ภาวิน ผดูงทศ ประธานกรรมการ กรรมการ กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบระดับคอนดรอยตินซัลเฟตอิพิโทปซนิด WF6 (WF6 epitope) ในชีรั่มของม้าปกติกับม้าที่มีภาวะข้ออักเสบ ภาวะกระดูกและกระดูกอ่อนแตกเป็น ชิ้น หรือภาวะข้อเสื่อม และเปรียบเทียบระดับคอนดรอยตินซัลเฟตอิพิโทปซนิด WF6 ในชีรั่มของม้า ที่มีภาวะกระดูกและกระดูกอ่อนแตกเป็นชิ้นระหว่างก่อนและหลังทำการรักษาด้วยการผ่าตัดส่อง กล้อง ทำการเก็บตัวอย่างซีรั่มจากม้า อายุ 2-9 ปี ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ นครราชสีมา สระบุรี และขอนแก่น เป็นกลุ่มม้าปกติ 50 ตัว ม้าที่มีภาวะข้ออักเสบ 6 ตัว ม้าที่มีภาวะกระดูกและกระดูก อ่อนแตกเป็นชิ้น 12 ตัวและกลุ่มม้าที่มีภาวะข้อเสื่อม 24 ตัว นำตัวอย่างมาตรวจค่าโลหิตวิทยา ค่า เคมีคลินิกและวัดปริมาณของ WF6 epitope ด้วย competitive inhibition ELISA ผลการศึกษา พบว่า ม้าที่มีภาวะข้ออักเสบ ภาวะกระดูกและกระดูกอ่อนแตกเป็นชิ้น และม้าที่มีภาวะข้อเสื่อม มี ความเข้มข้นเฉลี่ยของ WF6 epitope ในชีรั่มต่ำกว่าในม้าปกติอย่างมีนัยสำคัญ (\$\rho<0.05\$) เมื่อ ควบคุมอายุและสายพันธุ์ของม้าในการเปรียบเทียบ และพบว่าการเจ็บป่วยรวมทั้งการใช้งานในม้า มีความสัมพันธ์กับความเข้มข้น WF6 epitope ในชีรั่มอย่างมีนัยสำคัญ (\$\rho<0.05\$) การเปรียบเทียบ

ระดับ WF6 epitope ในซีรั่มของม้าที่มีภาวะกระดูกและกระดูกอ่อนแตกเป็นชิ้นระหว่างก่อนและ หลังทำการรักษาด้วยการผ่าตัดส่องกล้องพบว่าความเข้มข้นของ WF6 epitope ในซีรั่มมีแนวโน้ม เพิ่มสูงขึ้น ณ สัปดาห์ที่ 4, 8 และ 12 หลังการรักษา ตามลำดับ จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การเปลี่ยนแปลงของระดับคอนดรอยตินซัลเฟตในซีรั่มมีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคข้อ ดังนั้น WF6 epitope อาจเป็น biological marker ที่ใช้สำหรับบ่งชี้ถึงขบวนการทำลายกระดูกอ่อนที่หุ้ม ผิวข้อต่อและอาจใช้เพื่อวินิจฉัยหรือติดตามการรักษาโรคข้อในม้าได้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved